

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012733
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119012733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného T. X., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 1.10.2020, sp. zn. 6T/41/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2.9.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný T. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom O., R.. R. XX,

podľa § 285 písmena f) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Trnava podanej na Okresný súd Trnava dňa 4.7.2019, pod sp. zn. 1Pv 93/19/2207, pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

„v období od mesiaca jún 2018 až do mesiaca september 2019 v Trnave ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju dcéru L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., A. W. X, ktorá v tom čase študovala na strednej škole, i keď mu vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 19P/7/2013-268, právoplatným dňa 24.11.2016, a to tak, že je povinný prispievať na výživu dcéry L. X. sumou 130 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky I. P., a následne uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2019, sp. zn. 19Pc/2/2019, právoplatného dňa 25.10.2019 mu bola zmenená výška vyživovacej povinnosti voči svojej dcére s účinnosťou od 01.03.2019 na sumu 100 Eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám oprávnenej z vyživovacej povinnosti a hoci si bol obžalovaný T. X. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči dcére L., výživné zo svojho príjmu neuhrádzal v určenej výške a v mesiacoch 12/18, 1/19, 2/19, 3/19 aspoň vo výške 30% životného minima (28,08 Eur), pričom na výživu dcéry L. X. prispel len v mesiaci jún 2019 sumou 100 €, čím mu za obdobie od mesiaca jún 2018 do mesiaca september 2019 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 1292,32 €,“, ktorý bol do 2.9.2021 v celom rozsahu uhradený, nakoľko trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 1.10.2020, sp. zn. 6T/41/2019 uznal obžalovaného T. X. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca jún 2018 až do mesiaca september 2019 v Trnave ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju dcéru L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., A. W. X, ktorá v tom čase študovala na strednej škole, i keď mu vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu

Trnava zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 19P/7/2013-268, právoplatným dňa 24.11.2016, a to tak, že je povinný prispievať na výživu dcéry L. X. sumou 130,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky I. P., a následne uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2019, sp. zn. 19Pc/2/2019, právoplatného dňa 25.10.2019 mu bola zmenená výška vyživovacej povinnosti voči svojej dcére s účinnosťou od 01.03.2019 na sumu 100 Eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám oprávnenej z vyživovacej povinnosti a hoci si bol obžalovaný T. X. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči dcére L., výživné zo svojho príjmu neuhrádzal v určenej výške a v mesiacoch 12/18, 1/19, 2/19, 3/19 aspoň vo výške 30% životného minima (28,08 Eur), pričom na výživu dcéry L. X. prispel len v mesiaci jún 2019 sumou 100,-€, čím mu za obdobie od mesiaca jún 2018 do mesiaca september 2019 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 1292,32,-€,

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné v sume 1292,32,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol (skrátene), že obžalovaný rozdelil dve obdobia v ktorých neuhrádzal výživné a to obdobie jeho práceneschopnosti, kedy nemal objektívnu možnosť zasielania akéhokoľvek výživného a na obdobie kedy L. X. si obžalovaného zablokovala a obžalovaný nemal na ňu žiadny kontakt. Z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že o dcéru pokiaľ bola u neho sa riadne staral. Následne do jeho úrazu mu dcéra uviedla, že pracuje v Kauflande a teda nemal vedomosť, že navštevuje strednú školu. Po decembri 2018 mal pracovný úraz, pričom bol bez príjmu, uviedol, že nemocenské mu boli za obdobie v marci 2019, teda nemal od decembra 2018 do marca 2019 žiaden príjem. Po tomto období späťne mu súd od marca 2019 znížil výživné, ale to už L. X. sa pred obžalovaným zatajovala a teda nemal na ňu kontakt.

Dcéra L. X. vypovedala na hlavnom pojednávaní tak, že nepovedala otcovi, na ktorej adrese býva a teda že bývala po 06/2018 na adrese H. W. v O.. Svedkyňa uviedla na otázku súdu, že ako mal obžalovaný plniť vyživovaciu povinnosť, keď nevedel kde býva a súčasne nechcela s ním komunikovať uviedla to, že otcovi zaslala SMS s číslom účtu, kde mal zasielať peniaze, pričom však takúto SMS-ku na súde neukázala. Svedkyňa potvrdila, že brigádovala v Kauflande od 06/2018 do 06/2019. Na súde bola vypočutá aj I. P., ktorá potvrdila, že adresu H. W. obžalovaný nevedel, chcela ju pred ním utajiť. Mal údajne platiť na adresu Na V. XX O.. Svedkyňa uviedla, že prebieha exekučné konanie, pričom má byť predmetom exekúcie aj toto obžalobou uvedené obdobie. Z odôvodnenia rozsudku nevyplývalo, či súd sa vysporiadal a dotazoval exekútora Stana, či nevymáha resp. nevymohol aj nárok na výživné za obdobie jún 2018 až september 2019. Zároveň súd prevzal argumentáciu p. P., že mal využívať na platenie adresu B. V. XX, nakoľko tá mala byť vedená v civilných konaniach ako aj v exekučných konaniach, ale obžalovaný mal vedomosť, že sa tam svedkyňa I. P. nenachádza a súčasne potvrdili aj I. P. ako aj L. X., že s obžalovaným nekomunikovali a že adresu skutočného pobytu zatajovali a súčasne nepredložili SMS-ku, kde by bol uvedené číslo účtu, kde malo byť pripisované výživné na L. X.. Z tohto dôvodu je spochybnené, či naozaj obžalovaný mal reálne možnosť plniť výživné na svoju dcéru, nakoľko zatajovaním sa mu znemožnili plnenie tejto zákonnej povinnosti. Na základe vyššie uvedeného žiada obžalovaného T. X. oslobodiť, nakoľko skutok sa nestal.

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 02.09.2021, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, poškodená L. X., obhajca obžalovaného a obžalovaný. Na tomto verejnom zasadnutí bolo doplnené dokazovanie výsluchom obžalovaného a poškodenej L. X.. Obžalovaný uviedol, že uhradil dlžné výživné. Platil poškodenej niečo do rúk, niečo na účet, ako kedy. Od rozhodnutia okresného súdu sa snažil platiť tak, že mesiac 100 eur, keď mu to niekedy nevyšlo, na ďalší mesiac jej dal viac.

Z výsluchu poškodenej vyplynulo, že výživné jej od vyhlásenia rozhodnutia obžalovaný platil, a zaplatil aj celé dlžné výživné za žalované obdobie vo výške 1.292,32 Eur (nakoľko prokurátor voči prvostupňovému rozsudku nepodal odvolanie, možno v rámci žalovaného skutku zohľadniť dobu páchania trestného činu a výšku nezaplateného výživného iba do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu).

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že nie je presne preukázané, či skutočne je v takej výške výživné zaplatené, ako obžalovaný tvrdí, nakoľko si to neznačili, ani to nemajú inak podchytené, keďže si to dávali do ruky. Ale vzhľadom na vyjadrenie svedkyne, že považuje celé dlžné výživné za uhradené, navrhuje oslobodiť obžalovaného pre zánik trestnosti.

Obhajca obžalovaného sa pripojil k návrhu prokurátorky. Svedkyňa je oprávnená takéhto vyhlásenia o zaplatení výživného urobiť, keďže dosiahla plnoletosť. Obžalovaný uviedol, že je nevinný.

Vzhľadom na preukázané zaplatenie zameškaného výživného vo výške 1.292,32,- eur zo strany obžalovaného, čo potvrdila poškodená na verejnom zasadnutí, pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania doplneného na verejnom zasadnutí. Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného T. X. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.